

από πλείονες εξαιρέσεις (εν προκειμένω τα συμφέροντα της δημόσιας ασφάλειας που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', και τα συμφέροντα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε') πλην όμως δεν θα τα επηρέαζε σε τέτοιο βαθμό αν κάθε εξαίρεση ληφθεί υπόψη χωριστά ώστε να υπερισχύσει του δημοσίου συμφέροντος στη δημοσιοποίηση, επιβάλλει η οδηγία περαιτέρω εξέταση και τη συνδυασμό των διαφόρων συμφερόντων που προστατεύουν οι δύο εξαιρέσεις και τη στάθμισή τους από κοινού έναντι του δημοσίου συμφέροντος στην δημοσιοποίηση;

(¹) Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26).

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (εκπρόσωπος: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κηρύξει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07, EREF κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άκυρη·

— να αναπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο έκτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να κηρύξει άκυρη τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς εκ νέου εκδίκαση.

Η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι ο δικηγόρος της, Δρ Fouquet, δεν μπορούσε να την εκπροσωπήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου και ότι η προσφυγή της ήταν, ως εκ τούτου, απαράδεκτη.

Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι επειδή ο Δρ Fouquet διορίστηκε διευθυντής της EREF στις 29 Ιουνίου 2004 δεν μπορούσε πλέον να θεωρηθεί ανεξάρτητος τρίτος. Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ο Δρ Fouquet δεν είχε διοριστεί επισήμως διευθυντής της EREF — σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο ένας τέτοιος διορισμός θα απαιτούσε επίσημη έγγραφη στις αρμόδιες βελγικές αρχές. Η ιδιότητα του Δρ Fouquet ως διευθυντή της EREF ήταν κατ' όνομα μόνον και δεν συνοδευόταν, ή μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό, από εξουσία εκπροσώπησης.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει επίσης ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο Δρ Fouquet είχε πραγματικές εξουσίες διευθυντή, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα τα κριτήρια για την αξιολόγηση του δικηγόρου ως ανεξάρτητου τρίτου. Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη τόσο ως προς τη νομική κατάσταση του εκπροσώπου της EREF ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και ως προς την πραγματική κατανομή των καθηκόντων και υποχρεώσεων μεταξύ του Δρ Fouquet και της EREF. Σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο, η θέση του Δρ Fouquet ως διευθυντή της EREF του επέτρεπε να εκπροσωπεί την ανααιρεσείουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-40/08: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (εκπρόσωπος: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή